

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **E. p. s.**, zast. Mgr. Jiřím Nezhybou, proti žalovanému **Ministerstvu životního prostředí**, se sídlem v Praze 10, Vršovická 65, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení L. P. D. C. R., s. r. o., zast. JUDr. Antonínem Mokrým, advokátem se sídlem v Praze 1, U Prašné brány 3, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2005, č. j. 11 Ca 126/2004 – 65,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou u Městského soudu v Praze dne 10. června 2005 se osoba zúčastněná na řízení jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku tamního soudu, kterým bylo rozhodnutí žalovaného č. j. 6594/OIP/03 ze dne 12. 3. 2004 zrušeno a věc mu vrácena k dalšímu řízení; žalovanému byla dále uložena povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2000 Kč. Předmětným rozhodnutím žalovaný vyslovil, že rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. OŽPZ-2373/2885/03-Chr ze dne 24. září 2003 se mění v rozepsaném rozsahu, dále se ruší vyjmenované části, zpřesňuje se, popř. doplňuje, vše uvedeno na stranách č. 1 - 3 tohoto rozhodnutí; v ostatních částech zůstává výrok napadeného rozhodnutí beze změn.

Ze soudního spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost, byl stěžovateli řádně doručen ve čtvrtek 26. 5. 2005.

Dle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Při počítání lhůt je nutno rozlišovat den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek běhu lhůty a den, od kdy počíná lhůta běžet. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Městského soudu v Praze stěžovateli, tj. čtvrtek 26. května 2005. Den následující po dni doručení je považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s.

Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. dnem doručení, a to na čtvrtek 9. června 2005.

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, byl v daném případě čtvrtek 9. června 2005.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 24. října 2006

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu